Dansk Akvarie Blad

Nr. 2 - 2020 **Dansk Akvarie Union**

Dansk Akvarie Blad

Dansk Akvarie Blad er Dansk Akvarie Union's nyhedsbrev krydret med artikler vedrørende akvariehobbyen. Det udsendes gratis via mailliste og lægges samtidig online på unionens internet side. Det sker normalt i starten af hvert kvartal. Deadline for indsendelse af materiale er derfor den 15. i den sidste måned i hvert kvartal.
Forfatteren er selv ansvarlig for indholdet i sin artikel. Forfatter, fotograf og Dansk Akvarie Blad har copyright på de bragte artikler og illustrationer.

Internetside: www.danskakvarieunion.dk
Facebook: Dansk Akvarie Union
Redaktør: Tonny Brandt Andersen

Dansk Akvarie Union, i daglig tale kaldet DAU, er en paraplyorganisation for alle danske akvarieforeninger og –klubber.

DAU forvalter registreringen af danske førstegangs-opdræt af akvariefisk, arrangerer DM i opdræts- og akvariekonkurrencer, varetager akvariehobbyens interesser udadtil, herunder over for offentlige myndigheder samt samarbejder med tilsvarende organisationer i det øvrige Skandinavien.

Indhold: **Side**

Inpaichthys keeri	3
Dawkinsia filamentosa	5
Mikrogeophagus spec. ” Pindaituba”	8
En ny farverig Ancistrus-art fra Bolivia	11
Guldet i mudderet	13
Hemigrammus stictus	18
Næste nummer af Dansk Akvarie Blad	20
DM for foreningsakvarier 2020	21
Roskilde Akvarieforening 75 år	22
Vejle Akvariemesse 2020	23
DAU Region Sjælland	26
Hjemmekonkurrencen 2020	26
Opdrætskonkurrence 2019	26
Generalforsamlingen	26
Fornyelse og foryngelse	27
DAU kalender	29
Foreningssiderne	31

Forsidebilledet
Mikrogeophagus spec. ” Pindaituba”
Foto: Tonny Brandt Andersen

DANSK AKVARIE UNION

Formand: Tonny Brandt Andersen, Københavns Akvarieforening.
Kasserer: Rud Laursen, Aarhus Akvarieforening.
Bestyrelsesmedlem: Rasmus Hurup, Vejle Akvarieforening.

Internet: www.danskakvarieunion.dk
E-mail: formand@danskakvarieunion.dk
Facebook: Dansk Akvarie Union

Inpaichthys keeri.

Inpaichthys keeri.

Tekst: Tage F. Billeskov, www.aarhus-akvarieforening.dk.
Foto: Tonny Brandt Andersen, www.vejleakva.dk.

Denne fisk er iblandt de 3 tetraer som vi populært kalder Kejsertetra. Kongetetra er bare ét af dens populærnavne, og majestætisk - det er den..!

Under Sydamerikas blå himmel, nede i det klare vand, svømmer en lille gruppe tetraer rundt. Kejsertetra kalder vi dem, og til dem regner vi 2 slægter, med i alt 3 arter. De 2, som denne artikel ikke handler om, tilhører slægten *Nematobrycon*, og kan let kendes på den manglende fedtfinne, samt på hannens halefinne hvor den øverste, midterste og nederste finnestråle er forlængede. *Nematobrycon lacortei* og *Nematobrycon palmeri* hedder de.

Jaques Gery og W.J. Junk beskrev slægten og arten *Inpaichthys kerri* i 1977, og slægtsnavnet kommer af forkortelserne efter Instituto Nationale de Pesquisas de Amazonia. Instituttet havde en leder ved navn, Warwick Estevan Kerr, og til ære for ham fik fisken artsnavnet, kerri. Gery og Junk fandt *Inpaichthys kerri* blot 2 uger før en Tjekkoslovak ved navn, Karel Rataj kom forbi findestedet på en af hans arbejdsrejser. Rataj tog nogle planter med hjem, for fisk havde

han ikke mulighed for at tage med. Ved et utrolig held, viste det sig at der var æg på disse planter. Æggene klækkede, og gav 9 unger. *Inpaichthys kerri* findes svømmende rundt i bække og mindre bifloder til Rio Aripuana i Brasiliens delstat Mato Grosso. I disse små vande findes også en del plantevækst som hovedsageligt udgøres af slægterne *Cabomba*, *Heteranthera* og *Elodea*.

Kejsertetraen *Nematobrycon palmeri* hun til venstre og han til højre.

Der er enorme geografiske afstande mellem udbredelsesområderne af *Inpaichthys kerri* og de 2 *Nematobrycon*-arter, sådan godt og vel 3.000 km. i fugleflugtslinie, så det er ikke helt utænkeligt at der der imellem findes flere Kejsertetra-arter, som blot venter på at blive fundet.

Inpaichthys kerri kan blive op til 5 cm., og det mest iøjefaldende er det brede mørke bånd der går fra snudespids til halerod. I dette bånd finder vi ofte et blåt skær, og over dette er fisken lys blå, næsten helt op til rygfinnen. Øverst er kropsfarven lys brun, men stadig med et blåt skær. Intensiteten på den blå farve på fisken er dog til dels afhængig af lysets indfaldsvinkel. Under det brede mørke bånd og helt ned under er fisken sølvhvid - det samme er øjets iris.

Ryg- og halefinne er næsten gennemsigtige, men er dog alligevel domineret af en lys brun farve, som dog i rygfinnen bliver kraftigere ud mod spidsen. Gatfinnen er, som det er karakteristisk for disse Kejsertetra, meget lang og gennemsigtig. Dog har den langs med finnestrålespidserne en lys brun bræmme. Bugfinnerne er gennemsigtige med et diffust blåt skær, og brystfinnerne er helt gennemsigtige.

Fedtfinnen er noget for sig da det blandt andet er her, at vi kan finde den mest markante kønsforskel. Hannens fedtfinne er forsynet med en klar lyseblå plet, mens fedtfinnen hos hunnen har en orange til rødlig brun plet.

Inpaichthys kerri er som de fleste karpelaks vi møder i handelen, meget lette at holde i akvarium, og den er nærmest som skabt til et selskabsakvarium med andre fredelige karpelaks i cirka samme størrelse. Den er ikke en udpræget stimefisk, den er nærmest at betegne som en flokfisk. Hannerne danner små revirer som de forsvarer overfor hinanden, og som et fysiognomisk habitus bruger de udspilede gællelåg som den ultimative trussel. Aggressiviteten er dog ingenlunde voldsom, og kan sammenlignes med den vi ser hos for eksempel *Hyphessobrycon ornatus*, Rosentetra.

Akvariet til *Inpaichthys kerri* bør indrettes med tætte plantetykninger, hovedsageligt af den fintløvede slags. Dekorative trærødder og storbladede planter, som Sværdplanter,

kan bruges til grænsemarkeringer af hannernes territorier. Temperaturen holdes i området 25 til 27°C.

Er akvariet velindrettet med mange fintløvede planter og forholdene i det ellers er gode, vil man opleve at fiskene leger og at ungerne kan vokse op, dette dog forudsat at der i akvariet ikke findes rovgriske fisk som for eksempel andre karpelaks.

Men holder man *Inpaichthys kerri* i et special- eller biotopakvarium sammen med for eksempel Pansermaller (*Corydoras*), Dværgsugemaller (*Otocinclus*), nogle ungefødende og videre i den dur, skulle man nok kunne blive selvforsynende, det kan endda lade sig gøre uden særskilt fodring af ungerne med levende foder, men akvariet skal som førnævnet have forholdene i orden.

Mens *Nematobrycon palmeri* og *Nematobrycon lacortei* bare lægger mellem 50 til 100 æg, lægger *Inpaichthys kerri* op mod 350. Disse er dog mindre, ligeså er ungerne. Men når ungerne er fritsvømmende, og det er først hér at man må fodre dem, er de ved en størrelse af 3,2 mm, og da kan de tage nyklækkede *Artemia*-nauplier.

Inpaichthys kerri er ikke så tit at finde i handelen, og det er enormt synd. Støder du på denne lille skønhed fra Brasilien, og har du plads, bør du ikke snyde sig selv for at holde og pleje en fisk som kan give dig næsten alt: Territorieadfærd, leg og ikke mindst unger i opholdsakvariet, og så er den blå.

Dawkinsia filamentosa.

Tekst og foto: Tonny Brandt Andersen, www.kobenhavnsakvarieforening.dk.

Der er selvfølgelige mange årsager til at man ønsker sig et akvarium, og køb/salg annoncer vidner også om at det, for mange, ikke levede op til forventningerne. Når man anskaffer sig mange af de ting vi gerne omgiver os med, som for eksempel en bil, en båd, en hest eller en hund. Så sætter vi os gerne ganske godt ind i hvad det vil komme til at betyde for familiens dagligdag.

Det er ikke sådan, når man har det som jeg. Jeg er interesseret i akvariefisk, og kan derfor godt pludselig finde det spændende at holde en helt anden type fisk. Normalt har min hobby udgangspunkt i cichlider, men nogle vil nok syntes at jeg roder lidt med min hobby. Skal man ikke også det? Jeg har i hvert tilfælde svært ved at holde mig i skindet, når jeg ser en smuk barbe eller tetra, og hvad med spændende eller sjove maller.

En dag for nogle år siden, stod jeg i en akvarieforretning sammen med nogle venner, og vi talte en del om en barbe, som svømmede i et af akvarierne. Der blev talt meget om, at den blev stor, og at den skulle

have store akvarier. Jeg syntes det var en flot fisk, med 2 røde pletter i halefinnen og en rød rygfinne. Den havde også nogle sorte streger, men specielt den røde farvetegning og selve formen på barber tiltaler mig. Det er en rigtig fisk, at se på. Jeg fik skrevet navnet ned på en lap papir, og gik hjem for at læse om dem i de bøger jeg har. Det var ikke det nemmeste at finde den, men i bogen "Barben und Bärblinge" fra det tyske forlag Tetra og i "Mergus Atlas, Band 1" fandt jeg noget om denne fisk, under navnet *Barbus filamentosus*. Denne art var blevet flyttet til slægten *Puntius* og senere til slægten *Dawkinsia*, hvor den nu befinder sig. Billederne var sådan set udmærket, men det så ud som om fisken havde tabt alt farven, nej, hvor var den kedelig. Der stod at fisken kunne blive 15 cm, og jeg syntes det kunne være sjovt at få den op i den størrelse, også for at se, om den virkelig var så kedelig som vist på billederne.

Dawkinsia filamentosa, han.

Dawkinsia filamentosa er beskrevet af Cuvier og Valenciennes i 1844, og den har hjemme i bjergbække i det sydlige Indien og på Sri Lanka. Den bør holdes i akvarier med en længde på ikke under 100 cm, jeg vil bestemt anbefale, at man holder sig til et noget længere akvarium, samtidig benytter de hele svømmepladsen i et 50 cm højt akvarium, de færdes mest i den øverste del af akvariet, men kommer også i den nederste. Det er en livlig, men fredelig fisk, som ynder at gå i stime. Det kræver selvfølgelig et større akvarium, for at se dem stime, idet fiskens størrelse vil gøre at de altid vil være samlet i et mindre akvarium. De svømmer normalt stille og roligt rundt i akvariet, men når der fodres, er det som om de kortslutter, de farer rundt, som om fanden var løs, og de snupper alt det foder de kan komme til. Jeg fodre dem med samme foder, som jeg giver til mine cichlider, det vil sige frostfoder af forskellige typer. De spiser det hele, sorte- og røde myggelarver, *Artemia*, mysis, men også gerne klare levende myggelarver og tørfoder.

Kønsforskellen er nem at se på større eksemplarer, idet hannen har flottere farver og udtrukne findespidser i rygfinnen. Legemodne hanner har også en masse vortelignende gevækster på overlæben, det ligner nærmest et hvidt overskæg.

Vil man opdrætte denne art, er det en fordel at holde en temperatur på 24-26°C, pH'en må gerne ligge på 6 og hårdheden anbefales til noget i nærheden af 15 dGH. Der leges imellem fintløvede planter, og det foregår med hæftige bevægelser. Efter legen anbefales det at flytte forældrene eller at samle æggene, for at klække dem andetsteds. Alt efter temperaturen klækker æggene efter 36 til 48 timer, og det er ikke noget problem at fodre ungerne op.

Dawkinsia filamentosa.

I Mergus Atlas, hvor jeg har den gamle svenske udgave, står der, at arten i starten blev forvekslet med *Puntius mahecola*, men forskellen på de 2 arter er, at Puntius mahecola har et par skægtråde. Det kan være, at dette er rettet i senere oplag at dette udmærkede atlas (mit er fra 1983). I bogen "Barben und Bärblinge" skriver Helmut Stallknecht, at *Puntius mahecola* er et synonym, og at beskrivelsen af denne art formodentlig er gjort ud fra eksemplarer af *Dawkinsia filamentosa* hunner.

Efter at jeg i lang tid, havde gået og kigget meget på disse fisk i forretningen, tog jeg mig en dag endelig sammen og begyndte at fange nogle op. Straks var der nogle af vennerne der stod ved min side. Er du godt klar over at den bliver meget stor, skal du virkelig have nogle af dem, hvad vil du med dem, var bare nogle af de bemærkninger der fløj gennem forretningen den lørdag.

Hjemme hos mig fik de et 54 liters akvarium, hvor der endnu en tid, ville være rigelig med plads. Nej, hvor var de flotte. De var kun cirka 3-4 cm, og lignede flere af de andre barber i

svømmemåde. Det var livlige fisk, som elsker mad, hvilket der selvfølgelig også er en grund til. Jeg flyttede dem på et tidspunkt til et 250 liters akvarium, hvor der var mere svømmeplads. Det var jo lige det med at få de rigtige akvarier klar efterhånden som forskellige fisk vokser op. Det kan godt blive til lidt flytten rundt, selv om det selvfølgelig bør begrænses mest muligt. Barberne spiste godt og efter et års tid, var maksimum størrelsen nået. Der var nu 5 fisk på hver 15 cm. 2 hanner og 3 hunner. Jeg har hele tiden haft en drøm om at opdrætte dem, men da jeg også holder cichlider, og på flere rejser i specielt Tyskland, har købt og bytte mig til specielle nye cichlider, har Barberne hele tiden været fyld i akvarier med cichlider. Ja, de blev flyttet til et 325 liters akvarium, inden at jeg indså, at der var for mange andre fisk, til at de på et tidspunkt ville kunne få et 250 liters akvarium for sig selv.

Nu er det tid at mine *Dawkinsia filamentosa* må videre til andre, som kan give dem de rette opdrætsforhold, jeg har bestemt haft glæde af dem i de 2 år jeg har haft dem. Barber er skønne fisk, og flere af dem er ret nemme at have med at gøre. Og der går da også flere andre Barbearter i mine akvarier i øjeblikket. Det er flotte og livlige fisk, som jeg har svært ved at holde mig fra, og selvfølgelig også fisk som jeg varmt kan anbefale til stueakvariet.

Mikrogeophagus spec. ”Pindaituba”.

Tekst og foto: Tonny Brandt Andersen, www.kobenhavnsakvarieforening.dk.

I 1993 blev en ny dværgcichlide indført fra det sydlige Brasilien. *Mikrogeophagus* spec. ”Double spot” kommer fra det øvre Rio Guaporé. Den er også fanget i floden Rio Pindaituba, som er en biflod til Rio Sarare som igen er en biflod til Rio Guaporé. Endnu sydligere i Rio Alegre ved Vila Bela er der også fanget eksemplarer denne art. De først importerede fisk blev i litteraturen kaldt *Mikrogeophagus* spec. ”Double spot” og *Mikrogeophagus* spec. ”Pindaituba”. I Tyskland kalder man den også *Mikrogeophagus* spec. ”Zweifleck” og et passende dansk navn vil være Dobbeltplettet Somerfuglecichlide. Selv foretrækker jeg at bruge stednavne for ikke at blande for mange sprog.

Mikrogeophagus spec. ”Pindaituba” han med tydelig hvid bug.

Mikrogeophagus spec. ”Pindaituba”.

Mikrogeophagus spec. ”Pindaituba” adskiller sig fra *Mikrogeophagus altispinosus* ved at have to pletter på siden af kroppen samt et andet tegningsmønster i finnerne. Den har en stor rektangulær halerodsplet og længdestriberne på kroppen træder ofte også tydeligere frem på denne art. Hannen hos *Mikrogeophagus altispinosus* har en gullig farve på den forreste del af bugen. Her er *Mikrogeophagus* spec. ”Pindaituba” hannen hvid, og sidst men ikke mindst så er rygfinnen hos *Mikrogeophagus* spec. ”Pindaituba” højere. Det bliver da spændende at se hvilken status denne fisk får, når man en dag undersøger dens DNA.

Jeg var så heldig, at anskaffe den dobbeltplettede sommerfuglecichlide under er besøg hos Aquarium Gläser i Frankfurt. Det er en af Europas største og mest kendte importører af akvariefisk. Jeg tror det var i 1998, og på det tidspunkt var den dobbeltplettede sommerfuglecichlide også blevet nævnt i flere internationale akvarietidsskrifter.

Mikrogeophagus spec. ” Pindaituba”, hun.

Det er en køn lille dværgcichlide, som kan blive omkring 5-7 cm. De fem små fisk som jeg havde købt, fik plads i et 63 liters akvarium, som de havde for sig selv. Mine fisk var dog kun 3-5 cm. Den største var selvfølgelig den dominerende

han, der også dannede par med en af hunnerne. De lagde jævnlig æg, og fik også fritsvømmende unger, men ungerne kunne selvfølgelig ikke vokse op i dette lille akvarium hvor jeg også havde de voksne. Det vil kræve enten et meget større akvarium, eller at jeg skulle tage unger eller de voksne fra, så ungerne kunne få et opvækstakvarium for sig selv. Mit daglige arbejde på dette tidspunkt, gjorde det dog ret umuligt for mig at passe unger, så de blev desværre ikke til noget.

Mikrogeophagus altispinosus han med tydelig gul bug.

Jeg har tidligere også opdrættet *Mikrogeophagus altispinosus*, og formoder at *Mikrogeophagus* spec. ” Pindaituba” har en lignende yngeladfærd. Det havde de i hvert tilfælde på andre områder. Kønsforskellen er også den samme. Hannen har forlængede finnespidser i halefinnen. Hos mine *Mikrogeophagus altispinosus* var det hunnen der passede og plejede æggene og larverne, og hannen deltog først når der er fritsvømmende unger. At jeg kunne opleve fritsvømmende unger i mit akvarium i Brønshøj (København), på ganske almindeligt vand fra vandhanen, med en pH på lige over 8 og en GH på 18, tyder på at *Mikrogeophagus* spec. ”Pindaituba” er ret robust og ikke så krævende, ligesom det kendes fra *Mikrogeophagus altispinosus*.

Den dobbeltplettede sommerfuglecichlide var et skønt bekendtskab, selv om jeg aldrig nåede at få unger til at vokse sig store, og efter noget tid mistede jeg også de voksne. Jeg har ikke set denne art hverken før eller siden, og med de udførselsregler der er på dyr fra Brasilien nu, så er det ikke en fisk jeg forventer at se foreløbig, selv om antallet af arter der må eksporteres til akvariehobbyen er blevet lempet noget de senere år.

Biotop for *Ancistrus* sp. ”L 464”.

En ny farverig Ancistrus-art fra Bolivia.

Tekst og foto: Daniel Konn-Vetterlein www.ig-bssw.org.
Oversættelse: Vagn Hansen www.terrajova.eu.

Et højdepunkt på den nylige ekspedition ”SiluCha Bolivia” var uden tvivl det her fremførte medlem af slægten *Ancistrus*. Det var et tilfælde, ikke p.g.a. grundig planlægning, at vi fangede det første pragteksemplar. En af vore medrejsende måtte trængende opsøge primærskoven ved flodbredden, hvorved vi (Achim Werckentin, Gerhard Kiefner, Heinz Wilhelmstätter og mit ydmyge jeg) selvfølgelig straks udnyttede denne uventede pause som en chance til at fiske. Vi hoppede fra båden i vandet, hvor vi fangede denne fascinerende malle.

Sandsynligvis er denne allerede kendt i hobbyen som L 464, men den fisk, som vi fangede, er definitivt en lokal variant af denne. Den geografiske overgang fra typearten, som ikke er særlig farverig, til denne spektakulære, intensivt orange- til rødfarvede phenotype er flydende. Hvor L 464 fra Departement Santa Cruz allerede er præsenteret (Konn-Vetterlein 2013) og som findes nordpå i flere floder, synes denne nye variant at have sin sydlige udbredelsesgrænse i den nordlige Río Blanco. Der fangede vi den første (en ungfisk), men kunne heldigvis videre i rejsens forløb få sammensat en god gruppe. Det lille afbildede dyr måler ca. 45 mm (totallængde (TL)) og er således endnu ikke udvokset, men også i voksenstadiet er denne *Ancistrus* meget attraktiv, hvilket ses på den udvoksede han, som måler ca. 80 mm. De største eksemplarer, som vi fangede, målte mellem 100 og 110 mm. Selvom

farvekontrasten aftager noget med alderen er de sorte linier stadig godt synlige og falmer ikke, hvilket er tilfældet med andre medlemmer af slægten.

Voksen *Ancistrus* sp. variant (L 464) han.

En lignende *Ancistrus*-art er L 393, som selvom den er beskrevet fra Río Madre de Dios i Peru sandsynligvis også tilhører denne art (L 464). Dette synes ikke helt umuligt, da Río Madre de Dios også flyder gennem det nordlige Bolivia og går sammen med Río Beni ved Riberalta, og i dette område har man fundet L 464. Det grove bitavlemønster i brunlige farvetoner er meget hyppigt i denne slægt, specielt i Peru, Bolivia og Argentina og i hele den sydlige del af udbredelsesområdet. Man kan altså ikke uden nøjere undersøgelser entydigt sige, om vi har med een, to eller måske tre arter at gøre.

Vi fangede disse *Ancistrus* i ansamlinger af træ og rødder ved flodbredden. Herved trak vi hele træstammer op på bredden og undersøgte dem dér eller vi følte med vore bare hænder under vandet i sprækker og under bark, til vi fandt fiskene. Synet af fire voksne mænd, som stod i vand til halsen og kiggede koncentreret ud i det fjerne tiltrak nogle muntre blikke fra vores rejsefælle Dr. Luis Torres Velasco fra det Autonome Universitet i Trinidad, men det gav ofte pote m.h.t. at fange flere. Sammen med disse fangede vi også prikkede *Ancistrus* sp. (L 463), *Agamyxis pectinifrons*, *Platydoras armatulus*, *Hypoptopoma* sp., *Nannoptopoma* sp., *Tatia* sp. aff. *dunni* og *Melanocharacidium* sp. Vandværdierne svingede kun lidt mellem de forskellige findesteder: pH 5,5-6,0, 20-60 µS/cm, temp. 26° C.

BSSW REPORT er et tysk og engelsksproget tidsskrift omhandlende Barber, Tetraer, Maller og Smerlinge.

Du kan se mere på foreningens internetside: https://ig-bssw.org/

Pseudocrenilabrus multicolor victoriae, dominerende han

Guldet i mudderet

Tekst og foto: Kim B. Pedersen

Pseudocrenilabrus multicolor victoriae er en fantastisk farvestrålende lille cichlide. Men det er nok de færreste som kan forestille sig, under hvilke forhold denne lever. For hvordan bærer man sig ad med at leve hvor andre cichlider ikke trives, og hvad er fordelen ved dette?

I efteråret 2017 var en kammerat og jeg atter på ekspedition i Ugandas afsidesliggende søer, men det var først hen imod turens afslutning, at jeg besluttede mig for at se, om jeg kunne finde den lille cichlide *Pseudocrenilabrus multicolor victoriae*. Jeg havde tidligere været på to ekspeditioner i Uganda, men var ikke før stødt på *P. multicolor victoriae* i nogen af de søer jeg havde fisket i. Vores chauffør der har fast bopæl i Ugandas hovedstad Kampala, fortalte at byens børn fangede *P. multicolor victoriae* i de omkringliggende sumpe og små vandløb, der afvander byen ved store regnskyl. Jeg var lidt skeptisk ved denne udtalelse, idet jeg formodede at disse sumpe ville være alt for forurenede og iltfattige, til at der kunne være liv der.

I Kampalas sumpe

Samme aften gik vi ned til et lille vandløb og sumpområde, hvor vi straks blev mødt af en stor flok børn. De lokale der boede der hørte til nogen af byens fattigste, så det var ikke ret tit at de mødte europæiske gæster. Børnene var ivrige for at høre hvad vi ville i deres

nabolag, og da vi fortalte vores agenda, ville alle gerne hjælpe til med fiskeriet. Vi fik spændt et net tværs over vandløbet, og børnene hjalp os med at plaske og drive alt hvad der måtte være af liv i vandløbet opstrøms nettet, ned imod vores fangst net. Det var spændende da vi efterfølgende skulle kontrollere nettet for fisk – for fisk var der, men desværre kun en masse guppyer, og ingen *P. multicolor victoriae*. (Guppyer er blevet udsat flere steder i Afrika, som et middel i bekæmpelsen mod malaria-myggelarver). Vi gentog øvelsen et par gange, men fortsat fangede vi kun guppyer og frøer. Næste dag tog vores chauffør os med til en sump, hvor de lokale graver ler, som de derefter støber til mursten. Jeg var fra start helt opgivende, og sagde at dette absolut ikke kunne være et *P. multicolor victoriae* habitat. Hullerne hvor murstenene var blev udgravet fra, var cirka 4 m. x 3 m. i overfladen og måske 2 m. dybe. Vandet i hullerne var helt stillestående, varmt og fuldstændig grumset som kakaomælk. Der var skrald smidt overalt i og omkring disse mudderhuller, samtidig med at hullerne også blev brugt til at vaske tøj i for de lokale. Vi prøvede med et lille net, om vi kunne fange noget yngel inde ved græsset langs kanterne – men igen kun guppyer. Vi spurgte de lokale børn om der var *P. multicolor victoriae* i disse mudderhuller, men troede dem ikke helt da de svarede ja. Vi opgav ret hurtigt med det lille net, og var faktisk på vej tilbage til bilen, da en lille lokal dreng pludselig kom løbende med den smukkeste friskfangede *P. multicolor victoriae* han. Vi blev naturligvis vildt begejstrede, og spurgte hvor han havde fanget den, og han pegede på det nærliggende mudderhul. Han havde fanget fisken med sin fiskestang og krog, og det viste sig åbenbart at være den rette metode til at fange de fisk vi søgte efter. Vi pakkede hurtigt vores fiskestænger ud, og gik i gang med fiskeriet. Til vores store forbavselse var der mange *P. multicolor victoriae*, og de var lette at fange. I løbet af en halv time havde vi fanget næsten 50 styk, og vi var glade selvom det ikke var alle individer der så lige godt ud. Vi tog alle fisk med hjem i et akvarie til nærmere inspektion, hvor vi kunne se at rigtig mange af fiskene havde bakterielle infektioner. Der var dog nogle stykker der var pæne, og jeg besluttede mig for at tage tre hanner og seks hunner med mig hjem til Danmark. Idet Uganda har forbud mod at eksportere fisk ud af landet, er det et stykke tid siden at der har været vildfangede *P. multicolor victoriae* i Danmark. (Min kammerat og jeg var på videnskabelig ekspedition, så vi havde fået de fornødne tilladelser til at udføre fisk til Europa).

Levestedet hvor vi fangede *P. multicolor.*

Vel hjemme i Danmark, trives fiskene i mit akvarium. Med tiden har jeg gjort mig nogle adfærdsmæssige observationer, som jeg synes er lidt atypiske i forhold til de andre *Haplochromis* arter jeg holder. Jeg gik i gang med at researche lidt på *P. multicolor victoriae*, og jeg fandt nogle meget interessante afhandlinger, som underbygger og bekræfter nogle af de tanker jeg har gjort mig i forbindelse med mine observationer. For det viser sig at *P. multicolor victoriae* gemmer på en række fascinerende evolutionsmæssige tilpasninger, som blandt andet gør dem i stand til at leve i iltfattige mudderhuller.

Friskfangede hanner.

Beskrivelse og naturlig levevis

Siden 1903 hvor den tyske akvarist Schöller første gang bragte en Egyptisk Mundruger til Europa fra Lake Mareotis, er der blevet fundet og beskrevet en lang række arter og underarter, som nu er samlet under slægtsnavnet *Pseudocrenilabrus*. Tidligere var både *Haplochromis* og *Hemihaplochromis* blevet brugt som slægtsnavne, men siden 1973 har *Pseudocrenilabrus* været det anerkendte. En af de detaljer som blandt andet skiller *Pseudocrenilabrus* arter fra *Haplochromis*, er den runde halefinne som er udpræget mere trekantet hos *Haplochromis*.

Pseudocrenilabrus multicolor victoriae blev i 1990 beskrevet af Seegers, som efter sigende skulle have været den første til at tage arten med til Europa i 1988. *P. multicolor victoriae* er endemisk til områderne omkring Victoriasøen, hvor man typisk finder arten i sumpområder, små vandløb og yderkanterne af floder og søer. Arten opholder sig det meste af tiden på forholdsvis lavt vand, hvor den fødesøger efter insektlarver i vegetationen. Den flotte gule farve, menes at blive stimuleret af kiselalger som også indgår i fødesortimentet. Det formodes at *P. multicolor victoriae* er mest ynglevillig under regntiden, hvor iltniveauet er højere end i tørtiden, og fødeudvalget måske også er større. Hannerne søger ind på cirka 30 cm. lavt vand, hvor de graver en lille fordybning i bundlaget. Legeparate hunner besøger reden, hvor æggene befrugtes i munden på den mundrugende hun. Hunnerne svømmer derefter ind på lavere vand, ikke dybere end 10-20 cm. hvor de mundruger i 14 dage. Når ungerne er fritsvømmende og klar til at blive lukket ud, svømmer hunnen ind på endnu lavere vand under 5 cm., hvor ynglen spyttes i vegetationen eller under overhængende græs. Hunnerne bevogter de minimale unger i minimum to dage, hvorefter de overlades til at klare dem selv. Ungerne vokser derefter utroligt langsomt, hvilket jeg også selv har bemærket med mit F1 opdræt.

Dominerende han.

Smarte tilpasninger

En af de udfordringer som mange af verdenens søer og vandløb står overfor, er den øgede sedimentation forårsaget af rydning af vedopvækst og forøget udvaskning af næringsstoffer til floder og vandløb. Resultatet af sedimentationen bliver at sigtbarheden i vandet mindskes, der kommer algeopblomstring og iltniveauet falder. Fiskene der udsættes for disse ændrede levevilkår, har nu to valgmuligheder – tilpasse sig de nye forhold, eller med tiden bukke under.

P. multicolor victoriae har vist sig tilpasningsdygtig overfor de forringede forhold, og har sågar muligheden for at leve i de sumpe og habitater, hvor andre arter ikke kan trives. – Og hvorfor er det smart? Jo, hvis

man er den eneste art der kan leve under så lave iltforhold og sigtbarhed, så er der ingen konkurrence til føden, ej heller rovfisk at forholde sig til. Studier er blevet foretaget, hvor man har sammenlignet *P. multicolor victoriae* der stammer fra iltfattige og grumsede sumpområder, med *P. multicolor victoriae* der kommer fra mere iltrige og klarere vandløb.

Dominerende han der jager anden han væk.

Det kræver nogle tilpasninger for at kunne leve med lave iltværdier, og nogle morfologiske træk er relativt indlysende. Gællerne hos fiskene fra sumpene er blevet større, så iltoptagelsen derved kan forbedres. For at kunne få større gæller, så er både længden og bredden på hovedet også blevet større, det samme er dybden på kroppen. Når noget gøres større, så må andet formindskes for at ligningen skal gå op. Som kompensation for de større gæller, så er kæberne eller de såkaldte pharyngeal jaws blevet mindre, og det samme er hjernen. En mindre hjerne bruger mindre ilt, og da fiskene ikke længere skal bekymre sig om faren for rovfisk, så er der heller ikke længere brug for en så stor hjerne. Paradoksalt nok så har det vist sig at mundrugende hunner formindsker deres gæller, modsat hunner der ikke mundruger. Formindskelsen af gællerne sker til fordel for at kunne få plads til flere æg, men udsætter så til gengæld hunnerne for stress ved ikke at få tilstrækkeligt med ilt. Dette forsøger hunnerne så at kompensere for, ved at stå helt oppe i vandoverfladen med munden hævet så højt som muligt. Denne adfærd oplever jeg hver eneste gang mine hunner har skuffe, og selvom ilt ikke er en mangelvare i mit akvarium, så er det et instinkt fra naturens side, hvor de mundrugende hunnerne med de formindskede gæller naturligt stiller sig ved vandoverfladen, hvor både hunnen og ynglen får mest ilt til rådighed.

Bevægelse kræver ilt, og derfor har forskerne også kunnet konkludere at *P. multicolor victoriae* fra iltfattige habitater bevæger sig langt mindre, end de fra vandløbene. Der bruges ikke kræfter på en daglig kamp for hierarkiet, ej heller på anden social interaktion. De iltfattige miljøer er ofte meget grumsede vande, hvor sigtbarheden er under 10 cm. Når man er en attraktiv gul legemoden han, så går det ikke at blive overset af hunnerne i det uklare vand. Derfor har studier kunnet vise, at selvom fiskene i det grumsede og iltfattige vand bevæger sig mindst muligt i det daglige, så udviser hannerne helt op til 77 % mere aggressivitet end hanner fra de klare vande, når der i de grumsede vande skal imponeres hunner med dans, eller jages en fremmed han væk fra ens redehul. Dette er et helt klart udtryk for økonomisering af ilt og energi, at fisken det meste af tiden forholder sig inaktivt, for således at kunne præstere når chancen byder sig for at videregive sine gener.

I akvariet

P. multicolor victoriae er en lille fisk, hvor hannerne ikke bliver meget større end 10 cm. På grund af deres størrelse, kan de holdes i akvarier helt ned til 128 l. Selvom fisken er lille, så skal man ikke tage fejl af dens aggressivitet. Temperamentet minder meget om de forskellige *Haplochromis* typers, hvorfor jeg vil anbefale at man har 1 han sammen med 3-4 hunner. Man kan godt have

flere hanner sammen, men så kræves et større akvarium. Det er en dårlig ide at have *P. multicolor victoriae* sammen med andre afrikanske eller amerikanske cichlider, da *P. multicolor victoriae* som oftest vil tabe de territorielle kampe, samt blive domineret i kampen om foderet. Man skal naturligvis også holde sig langt fra at blande de forskellige *Pseudocrenilabrus* typer med hinanden, da der så vil kunne være en overhængende fare for hybridisering. Hvis man absolut vil have *P. multicolor victoriae* med andre arter, så bør der vælges fisk som opholder sig i midten eller øverst i akvariet. De australske regnbuefisk (*Melanotaenia*) er gode selskabsfisk for *Pseudocrenilabrus* arter, såvel som for *Haplochromis*. Personligt holder jeg mine *P. multicolor victoriae* i et artsakvarie, hvor jeg har mange planter og sten som skjulesteder. Planterne graves ofte op af hannerne, men det er en helt naturlig adfærd for hannerne når de bygger deres redehul. Hunnerne er særdeles produktive, og går stort set hele tiden med skuffer.

Mundrundende hunner der står i overfladen.

Jeg fodrer med almindeligt flagefoder, hvor jeg veksler mellem vegetabilsk protein og animalsk protein. To gange om ugen fodrer jeg med frosne mysis, artemia og hvide myggelarver. Når jeg får yngel, så er disse utroligt små. Jeg fodrer ungerne med pulveriseret flagefoder, som er så fint at det næsten er støv. Jeg har ingen problemer med at opretholde den fine gule farve på hannerne, men naturligvis skal man regne med, at den dominerende han også er den der er mest gul. Synes man ens fisk mangler farve, så burde et farveforstærkende foder kunne afhjælpe det problem.

Alt i alt er dette en yderst interessant art, som ikke stiller ret høje krav til akvaristen som holder den. Forhåbentlig vil denne artikel kunne være med til at booste interessen, således vi i mange år fremover vil kunne nyde og fascineres af disse tilpasningsdygtige og fine guldklumper fra mudderhullerne.

Reference:

[1] Paul V. Loiselle. *Pseudocrenilabrus* The Dwarf African Mouthbrooders: Part One: The *Pseudocrenilabrus multicolor* Complex 1982.

[2] Suzanne M. Gray et al. As clear as mud: Turbidity induces behavioral changes in the African cichlid *Pseudocrenilabrus multicolor*. McGill University, Montreal, Canada. 2012.

[3] Lauren Chapman et al. Developmental Plasticity, Genetic Differentiation, and Hypoxia-induced Trade-offs in an African Cichlid Fish. McGill University, Montreal, Canada 2008.

Hemigrammus stictus.

Hemigrammus stictus.

Tekst og foto: Tonny Brandt Andersen, www.kobenhavnsakvarieforening.dk.

Den har jeg da aldrig set før, vil nogle måske sige. Er det måske de samme, som også siger, at dyrehandelen altid kun har de samme tetraer, og at der aldrig sker noget nyt. Nu er denne kønne stimefisk ikke lige den der fylder akvarierne rundt omkring, og det er nærmest et tilfælde at jeg er kommet til at holde den. Jeg havde fået den besynderlige idé, at kigge på alle akvarierne med tetraer og andre sydamerikanske småfisk. På den måde fandt jeg blandt for eksempel rødnæser eller øksefisk, noget der ikke er hvad der står på skiltet. Det syntes jeg var sjovt, jeg fandt måske 3-5 tetraer af en type, og næste gang samme forretning fik fisk hjem gjorde jeg det samme, eller jeg besøger flere tålmodige dyrehandlere, som efterhånden har fundet ud af hvilken besværlig kunde jeg er. Et par gange har jeg aftalt med dem at jeg gerne ville købe alt bifangst idet de fanger fiskene op fra karantæneakvariet, og flytter det til udstillingsakvariet i forretningen. På den måde har jeg fået en suppe af mange forskellige arter, og det har været så spændende tetraer, at en ven fra Tyskland

benyttede en del af en eftermiddag til at fange specialiteter op hjemme hos mig.

Hemigrammus stictus er ikke en sådan specialitet, men rimelig nem at få fat i blandt for eksempel rødnæser. Det skyldes at de kommer fra samme område i naturen. De er begge at finde i Rio Orinocos bifloder, hvorfra en del fisk eksporteres.

Tyskerne kalder denne tetra for Blutschwanzsalmer, hvilket betyder blodhaletetra. Den meget markante røde halerodsplet, der giver fisken dette navn, er ikke altid lige tydelig. Som oftest finder man ikke eksemplarer med tydelig rød plet i forretningerne, men bare vent til de er hjemme blandt mere rolige omgivelser, planter og andre stille fisk. Det er som om man kan se på pletten, om fisken befinder sig vel i akvariet, og har man først samlet en stime på 10 til 20 stykker af denne kønne fisk, der alle viser sig fra flotteste side, så er det et dejlig indslag i selskabsakvariet, som ikke alle andre også har. Det sjoveste ved akvarier er vel at se andre fisk nå man besøger en akvarieven, specielt nogle man ikke har selv.

For denne tetra gælder det som med andre tertaer, at hannen er den lille, mens hunnen er mere rund om bugen, dertil har hunnen også en mere spids gatfinne. At hunnen som regel er større om bugen er ganske naturlig, da hun bærer på rogn. *Hemigrammus stictus* kan opdrættes, men gerne med vandværdier i nærheden af pH 6-7, dGH 10 og en temperatur nær de 28°C. Der kan lægges op imod 1000 æg, men man skal ikke regne med at de alle bliver til noget, men 250 unger kan vel også være godt nok. Der går cirka 40 timer fra æglægningen til de første unger begynder at svømme omkring, og man skal ikke forvente at ungerne straks kan spise *Artemia* nauplier. Det kan være nødvendig at fodre med mindre foder de første par dage. Hvis ellers ungerne får rigeligt at spise, kan de vokse til 6-8 mm i løbet af de næste 2 uger, men for at der overhovedet skal komme unger, må man flytte forældrefiskene fra legeakvariet, lige efter legen, da de ellers vil æde æggene.

I en artikel i det tyske akvarietidsskrift DATZ, skrev Peter Hoffmann i april 1991, at han mener at fisken nemt bliver stresset og flere er døde hos han, formodentlig af denne

grund. Han nævner også dette som muligheden for at denne smukke tetra ikke importeres i større antal, men kun kommer som bifangst. Jeg har ikke selv haft disse problemer, hverken ved pludselige store vandskifte eller manglende vandskift. Den røde plet i halen forsvinder hvis fisken ikke har det optimalt, og kan virke som en advarselslampe, der skal tages alvorligt.
Med fare for at du handler i samme forretninger som jeg, vil jeg bestemt anbefale denne noget utraditionelle måde at købe fisk på. Jeg har meget sjov ud af at sidde foran mit akvarium og prøve at finde ud af hvad jeg nu har fået med hjem.

Næste nummer af Dansk Akvarie Blad.

DAU's nyhedsbrev.

Materiale til næste nummer, skal være DAU i hænde senest 15. juni 2020.

Dansk Akvarie Blad nr. 3-2020 forventes udsendt i starten af 3. kvartal 2020.

E-mail: sekr@danskakvarieunion.dk

DM for foreningsakvarier 2020.

Vinderakvariet fra Københavns Akvarieforening. På billedet Bjarne Halgren, Johnny Niemann, Arne Toftlev, Allan Rossing, Johnny Bender og Poul Petersen fra Københavns Akvarieforening.

DM for foreningsakvarier i klasse 2 prydakvarier blev afholdt på Vejle Akvariemesse 2020 i februar. Der var to deltagere i konkurrencen. Det var Københavns Akvarieforening og Aarhus Akvarieforening. Det blev Københavns Akvarieforening der løb med sejren. KA viste et typisk prydakvarium, og KA har deltaget i denne konkurrence så længe jeg kan huske. Akvariet opnåede 85 points ud af 100 mulige.

Aarhus Akvarieforening deltog med et aquascape akvarium, som selvfølgelig ikke hører til i en klasse for prydakvarier, men

Rasmus Østergaard og Kurt D. Sørensen fra Aarhus Akvarieforening.

med kun to deltagere, valgte vi at lade akvariet bedømme i klassen.

Begge akvarier var virkelig flotte akvarier, og på trods af at aquascape akvariet ikke hørte til i klassen, opnåede det 84 points, og konkurrencen viste sig overraskende jævnbyrdig med to så forskellige akvarier. Det må siges at være rigtig godt gået, og herfra lyder der et stort tillykke med begge akvarier. De var begge publikumsmagneter på den lige overståede Vejle Akvariemesse.

Roskilde Akvarieforening 75 år.

Roskilde akvarieforening blev stiftet for 75 år siden, den 22 marts 1945. En håndfuld af byens akvarister fandt sammen og fik dannet en akvarieforening til fremme af akvarie-hobbyen.

Roskilde akvarieforening blev populær og i 60erne og 70erne var der op til 125 medlemmer i foreningen. Det har den ikke mere. I dag er der ca. 18-20 medlemmer, der mødes den 1. torsdag i måneden fra sep-tember til maj.

Roskilde Akvarieforening har stolte tradi-tioner. Foreningen har gennem årene afholdt flere store akvarieudstillinger bl.a. i det nu nedlagte FDF-hus og på Himmelev Gymnasium. Roskilde Akvarieforening har gennem tiden også huset flere ”berømtheder” inden for akvariesporten. Der er og har været flere danmarksmestre i både opdræt og udstillingsakvarier. Mange akvariefisk er 1. gangs opdrættet af foreningens medlemmer.

Roskilde Akvarieforening er forsat aktiv. På torsdagsmøderne mødes medlemmerne til en uformel og hyggelig snak om akvarie-hobbyen og de oplevelser man har haft med sine akvarier. Store som små oplevelser og problemstillinger bliver vendt. Ofte er der også foredrag om emner inden for akvariehobbyen, der afholdes konkurrencer om viden om fisk og planter og i slutningen af mødet er der auktion over medbragte fisk og planter.

Flere af foreningens medlemmer deltager årligt i den landsdækkende hjemme-bedømmelse, hvor der konkurreres i forskellige akvarietyper. Oftest med flotte resultater.

Roskilde akvarieforening deltager også med en stand, når der indbydes til messe. I 2019 var foreningen således repræsenteret på Køgemessen og Akvadagene i City 2. Vi håber, at vi med vores akvarier på messerne, skaber interesse for, at blive medlem af Roskilde Akvarieforening.

Roskilde akvarieforening fejre jubilæet med en festmiddag for medlemmerne.

Oplysninger om Roskilde Akvarieforening kan findes på www.roskilde-akvarieforening.dk

Vejle Akvarieforening knokler med opstilling af borde. Foto: Thomas Jørgensen.

Vejle Akvariemesse 2020

Tekst: Tonny B. Andersen https://vejleakva.dk/

Fotos: Thomas C. Jørgensen og Tonny B. Andersen https://vejleakva.dk/

Den sidste weekend i februar er messe-weekend i Vejle, således også i år. Vejle Akvarieforening var heldige med placeringen af messen, som blev afholdt et par uger inden der blev forbud om store forsamlinger på grund af corona virus.

Messen har åben lørdag og søndag, men inden da knokler medlemmer af Vejle Akvarieforening med at gøre det hele klar. Foreningen må starte op i hallen en time før man har inviteret dem der har stande til at stille op. Det betyder at der skal arbejdes hurtigt. Man overtager jo en sportshal, så mål og redskaber skal fjernes inden man kan gå i gang med at sætte borde op. I år deltog 55 stande på messen og der skulle derfor sættes 171 borde op. Foreningens medlemmer var mødt talstærkt op, for at sikre en hurtig

opstilling, og på det aftalte tidspunkt, hvor borde var på plads, el-kabler trukket og vandslanger klargjort, var der kø af lastbiler, personbiler og trailere udenfor hallen, hvor yderligere et hjælperteam fra den lokale fodboldklub og Vejle Akvarieforening viste udstillerne frem til de mest hensigtsmæssige indgange. I februar måned er kunsten, at få alt ind uden at hallen mister for meget varme. For temperaturen er vigtig, så snart folk begynder at fylde fisk i akvarierne.

Fredag bliver der knoklet til sent ud på natten, og allerede ved 6-7 tiden lørdag morgen møder der flere stande op. Nogle af dem har haft en lang køretur forinden, men de knokler alle, så messen kan åbne kl. 10.00 om lørdagen.

Masser af besøgende begge dage.

Kort efter kl. 9 stod de første og ventede på at komme ind. Jo, messen åbner godt nok kl. 10.00, men man vil jo gerne være blandt de første som lukkes ind. Lørdagen er kendt for de mange besøgende de første 2-3 timer, og flere af dem kommer igen om søndagen, hvor der er faldet lidt mere ro på. Har man stand kan lørdagen godt være lidt forvirrende. Der sker en masse, men når salget bliver gjort op, kan det sagtens være, at man har solgt lige så meget på den mere rolige søndag. Det føles bare ikke sådan.

Unimati viste forskellige akvarietyper.

Lørdagen slutter med et foredrag, hvortil indgangsbilletten også gælder. I år var det Jan Amundsen fra Aarhus Akvarieforening, som fortalte om sine oplevelser med akvarium. Amund, som vi kalder ham, kom

også ind på internettet, og nogle af de tåbeligheder man kan læse på for eksempel Facebook.

Masser af planter på messen.

Søndag starter stille og roligt med morgenbrød, og lidt snak om hvordan lørdagen er gået. Nogle har solgt så meget på deres stande, at de har været nød til at hente flere varer hjemme i butikken. Så er det rart ikke at have for langt hjem.

Om søndagen er der besøgende fra kl. 10 til 15, og lige inden kl. 15 tror jeg de fleste er igang med en nedtælling. Det er jo tiden, hvor man må begynde at pille sin stand ned. Det foregår lige så effektivt som opsætningen. Det varer ikke længe før de første siger farvel og kører fra hallen. Det er selvfølgelig nogle af dem, som ikke har akvarier med vand og fisk på deres stand. Det tager noget længere tid. Vandslangerne er igen rullet ud, denne gang for at tømme akvarier. Elektrikkeren samler kabler sammen efterhånden som standene ikke længere har behov for strøm. Hjælperne når selvfølgelig at holde en pause hvor der spises pizza, og når de sidste stande har forladt hallen et sted mellem kl. 20 og 22, så passer det gerne sammen med det tidspunkt, hvor hjælperne er færdige med af feje halgulvet og stille mål og redskaber på plads.

Planerne for næste års Vejle Akvariemesse er allerede igang. Det er som altid den sidste weekend i februar. Det vil sige 27. og 28. februar 2021.

Efterhånden som standene har pakket deres varer ned, bliver bordene kørt væk.

DAU Region Sjælland.

DAU's region Sjælland har valgt at aflyse regionsmødet den 31. marts 2020 på grund af corona virus. En ny dato vil blive oplyst på internetsiden.

http://danskakvarieunion.dk/index.php/regionerne/region-sjaelland

Hjemmekonkurrencen 2020.

På grund af corona-virus har vi valgt at flytte hjemmekonkurrencen og DM i hjemmebedømmelse. Hjemmebedømmelsen afholdes søndag den 27. september 2020 og DM i hjemmebedømmelse afholdes søndag den 11. oktober 2020.

Opdrætskonkurrencen 2019.

Opdrætskonkurrencen 2019 blev lidt af et kapløb. Der var specielt 3 foreninger, som dystede om titlerne, og som noget nyt, valgte vi at gemme alle opdræt indsendt efter nytår. Der blev lavede en samlet opdatering dagen efter deadline for indsendelse. Vinder af den individuelle konkurrence blev Dennis Jensen fra Viborg Akvarieforening med 286 points og 38 opdræt (flest points og flest opdræt). Vinder af foreningekonkurrencen blev Aarhus Akvarieforening med 543 points og 92 opdræt. Der deltog 31 akvarister fra 5 foreninger. Holbæk Akvarie Klub. Alssund Akvarieforening, Vejle Akvarieforening, Viborg Akvarieforening og Aarhus Akvarieforening.

Generalforsamlingen.

Vores generalforsamling blev afviklet under Vejle Akvariemesse søndag kl. 13.00, og et referat heraf er udsendt og lagt online på vores internetside. Tidspunkt og sted for næste års generalforsamling blev også aftalt. Det bliver i forbindelse med Vejle Akvariemesse 2021. Søndag den 28. februar 2021 kl. 13.00 i Hældagerhallen.

Aarhus Akvarieforening's akvarium til Vejle Akvariemesse i 2020. Foto: Tonny B. Andersen.

Fornyelse og foryngelse.

Tekst: Aarhus akvarieforening, https://www.aarhus-akvarieforening.dk/

Aarhus akvarieforenings medlemmer glæder sig hvert år, til at komme til Vejle messen. For at se hvilke spændende fisk der udbydes til salg denne gang, hvad er der kommet til af nye tekniske gadgets til akvariet som vi må have med hjem. Og ikke mindst glæder vi os til at vise publikum på messen Aarhus Akvarieforenings scaping akvarie.

I 2018 var Aarhus akvarieforening eneste deltager med et udstillingsakvarie.

I 2019 var Aarhus akvarieforening også med på Vejemessen med et udstillingsakvarie.
I 2020 var Aarhus akvarieforening, også med på Vejemessen med et udstillingsakvarie.

Vi har i flere år haft et 325 liters aquastabil-akvarium, som vi har ¨scapet¨ flere måneder før udstillingerne. Det havde gode mål 50x50x130, for at vi kunne få lidt bredde i beplantningen og ramme et gyldent snit. Vi i foreningen har altid været tilfredse med resultatet af den indsats, som medlemmerne

har lagt i anlæg og scaping af udstillingsakvariet. Men et 325 liters akvarie var for stort og for tungt at flytte rundt med.
På et bestyrelsesmøde for et par år siden, diskuterede vi, om vi skulle følge med tiden og investere i et nyt akvarie, og det nyeste indenfor teknik. Vi blev enige om, at det skulle vi og pengene blev bevilget til at købe et nyt akvarie og det nyeste udstyr. Vi kontaktede Ole fra Unimati, da vi ved at han har fingeren på pulsen. Ole viste os flere akvarier i serien BLAU, som er de akvarier som er oppe i tiden. Det blev til et Blau 80 liters akvarie. Dertil købte vi et skab, indsugning, udstrømning og CO2 diffusor i rustfrit stål.
Der var 5 mennesker involveret i opstarten og 2-3 mand som passede og plejede akvariet, fra begyndelsen af november 2019 til udstillingen i februar 2020. Akvariet var flot tilgroet, og var et pragtstykke at se på for messens besøgende. Aarhus akvarieforening fik mange rosende ord med på vejen. Bemandingen på Aarhus akvarieforenings stand tegnede 16 nye prøvemedlemmer og fik også mange gode akvarie-, plante- og fiskesamtaler med de gæster som besøgte standen.
Alt i alt havde vores medlemmer og de gæster de snakkede med under Vejle Messen en god oplevelse.
Men, der kommer ofte et men. Vi har hørt fra flere Akvarie foreninger, i såvel indland og udland, at der er store problemer med at få nye medlemmer og fastholde de medlemmer som foreningerne allerede har, gennemsnitsalderen stiger i de fleste foreninger. Vi vil fra Aarhus akvarieforening gerne foreslå lidt nytænkning omkring, hvordan vi kommer ud til et bredere publikum, og starter en interesse som helst skulle føre til, at vi får flere og yngre medlemmer i foreningerne. Vejle ser ud som om at de har ramt rigtigt, på flere områder, med et medlemsantal på 100 plus.

Aarhus Akvarieforening's akvarium til Vejle Akvariemesse i 2018. Foto: Tonny Andersen.

Hvem laver vi akvarier for? Er det kun for os selv? Hvis vi vil lave akvarier for kommende akvarister, for at skabe interesse for hobbyen. Så skal vi ikke kun skabe flotte akvarier, men også akvarier som appelerer til et noget bredere publikum. Der sker også meget indenfor udviklingen af forskelligt akvarieudstyr som man kan integrere i sin scaping, det tiltaler en hel del, af de nye og yngre akvarister. Derfor er det vigtigt at det også indgår som en del af vores hobby.

Vi ved godt, at hvis man fjerner CO2, det gode lys og ikke gøder akvarier, ja så går der ikke lang tid før akvariet og planterne ikke ser godt ud længere. Vi har i Aarhus akvarieforening tænkt på, at vi kunne bortlodde eller bortauktionere udstillings-akvariet; men i ukyndige hænder vil et udstillingsakvarie ikke holde i mange måneder.
Så hvad er det vi vil? Skal vi bare komme til Vejle med et tomt akvarie og lave scaping

fredag aften, eller skal vi flere måneder i forvejen, forberede et akvarie, så det viser sit alle bedste netop under Vejle Messen? Vi fra Aarhus akvarie forening hælder nok ,mest til det sidste.
De udtalelser vi fik fra publikum, gav helt klart udtryk for, at Aarhus akvarieforening havde ramt helt rigtigt, ved at bruge det nyeste rustfri stål tilbehør i et helt ny designerakvarie fra BLAU. Og forberede akvariet måneder i forvejen

Aarhus akvarieforening vil gerne lægge op til at skabe en diskussion om "Fornyelse og foryngelse" af det syn vi har på akvarier. Den måde vi indretter akvarierne på og den teknik vi anvender til, at skabe flotte akvarier, som vi blandt andet kan vise frem på Vejle messen, til et stort publikum. Og dermed håbe på at vi kan skabe en interesse, som kan give nye medlemmer i foreningerne landet over.

Hermed giver vi bolden op til en diskussion af hvordan vi i fremtiden skal udstille akvarier, i forbindelse med en offentlig messe/udstilling.

Med venlig Hilsen
Aarhus akvarieforening

DAU's kalender.

Alssund Akvarieforening holder åbent hus den 20 juni 2020 fra kl 10 i anledning af foreningens 10 års jubilæum. Alle som har lyst til at kigge forbi er inviteret, foreningen er vært ved lidt at spise og øl/vand. Adressen er Bakkensbro 6 Ullerup 6400 Sønderborg

Viborg Akvariemesse den 3. og 4. oktober 2020 i Overlund Hallen, Toftegårdsvej 8, 8800 Viborg

Aarhus Akvarieforening afholder auktion i Via University College, Skejbyvej, Risskov den 24. oktober 2020 kl. 9.00-18.00.

Køge Akvariemesse afholdes lørdag den 31. oktober og søndag den 1. november 2020.

Alssund Akvarieforening afholder akvariedag med forskellige stande og auktion 7. nov. kl. 10-16.

Vejle Akvariemesse 2021 den 27. og 28. februar 2021 i Hældagerhallen, Vejle.

DAU's generalforsamling den 28. februar 2021 kl. 13.00 i Hældagerhallen.

DAU årskrus 2020

Der er stadig 2020 krus på lager.
Prisen er også i år 50,- kr.

Motivet er Xiphophorus hellerii "Quintana Roo, Mexico 1975".

Foreningssiderne.

Sjælland:

Aktive Akvarister Øresund
http://www.aaoe.dk/

Avedøre Akvarieklub

Egedal Akvarie Forening
http://www.3650fisk.dk/

Holbæk Akvarie Klub
https://www.akvarieklub.dk/

Karlemosen Akvarieklub

Københavns Akvarieforening
http://www.kobenhavnsakvarieforening.dk/

Lyngby Akvarieforening
http://www.lyngby-akvarieforening.dk/

Nivå-Kokkedal Akvarieklub
http://nk-akvarieklub.dk/

Roskilde Akvarieforening
https://www.roskilde-akvarieforening.dk/

Storkøbenhavns Akvarie Klub
http://www.kak.dk/

Vestsjællands Akvarie- og Terrarieklub
https://www.vatk.dk/

Jylland:

Alsund Akvarieforening
http://www.facebook.com/AlssundAkvarieforening

Horsens Akvarieklub
https://www.facebook.com/groups/880087918774680/

Randers Akvarieforening
http://www.randers-akva.dk/

Silkeborg Akvarieforening
http://www.saf.dk/

Skive & Omegns Akvarieforening
http://skiveakvarieforening.dk/

Vejle Akvarieforening
https://vejleakva.dk/

Viborg Akvarieforening
https://viborg-akva.dk/

Aarhus Akvarieforening
https://www.aarhus-akvarieforening.dk/

Specalforeninger:

Skandinavisk Killiselskab
http://www.killi.dk/da/